

Комисија за решавање спорова поводом регистрације назива националних интернет домена при Привредној комори Србије, у саставу Никола Клиска, председник арбитражног већа, проф. др. Милош Живковић и Владимир Мареновић, чланови арбитражног већа у поступку решавања спора поводом регистрације назива националног домена по тужби тужиоца ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА ТРГОВИНУ И ПРОИЗВОДЊУ БИОШПАЈЗ ДОО, са седиштем у Београду, ул. Молерова 29а, матични број 17334930, чији је законски заступник директор Нада Мишковић, а кога заступа пуномоћник ОАД Стојковић, Његошева 28а, адвокати Душан Стојковић и Марија Брадић, као и адвокат Владан Јоксимовић, Петра Мећаве 9, из Београда, против регистранта Сениша Лаганин, ул. Паунова бр. 9, из Београда, са емаил адресом secinbiospajzdoo@gmail.com, кога заступа пуномоћник Ненад Цвјетићанин, адвокат из Београда, ул. Јурија Гагарина бр. 127/91, ради престанка регистрације назива интернет домена „secinbiospajz.rs“ на основу Правилника о поступку решавања спорова поводом регистрације назива националних Интернет домена („Сл. гласник РС“, бр. 31/11 основни текст, 24/12, 67/14, 61/16 и 74/19 измене) (у даљем тексту: „Правилник“) донело је дана 15.05.2024. године у Београду следећу:

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА ТРГОВИНУ И ПРОИЗВОДЊУ БИОШПАЈЗ ДОО, са седиштем у Београду, ул. Молерова 29а, матични број 17334930, чији је законски заступник директор Нада Мишковић ради престанка регистрације назива интернет домена „secinbiospajz.rs“ у регистру националног интернет домена Србије (РНИДС).

Образложење

Садржина поднесака страна

Тужилац је дана 20.11.2023. године поднео тужбу Комисији за решавање спорова поводом регистрације назива националног интернет домена при Привредној комори Србије (у даљем тексту: Комисија), а ради престанка регистрације назива интернет домена „secinbiospajz.rs“, са пуномоћјем за заступање, предлогом арбитра и прилозима. Тужилац је доставио доказ о уплати регистрационих трошкова из члана 32 Правилника.

На основу података добијених од Регистра националног интернет домена (надаље: „РНИДС“), Тужилац је утврдио да је домен под називом „secinbiospajz.rs“ регистрован на Регистранта дана 17.07.2020. године. Домен је регистрован код овлашћеног регистра Serbia Broadband – Српске кабловске мреже, а регистрант домена и административни контакт је физичко лице Сениша Лаганин, Паунова 3а, Београд.

Тужилац је у тужби истакао да је реномирани и успешни продавац здраве хране, као и да је један од пионира продаје здраве хране у Србији. Такође, навео је да је власник жига „Биошпајз“, који је као оригинална кованица заштићен као индивидуални жиг 26.5.1998. године и то у класама 30, 31, 35 и 42 под регистрованим бројем 45698.

Тужилац је навео да доменски назив „secinbiospajz.rs“, осим што повређује заштићени жиг, додатно повређује тиме што садржи присвојни придев „цецин“, која у комбинацији са речју

„биошпајз“, непосредно указује на неправног власника домена, а не на власника заштићеног жига и интернет домена biospaiz.rs, односно Тужиоца.

Даље, Тужилац наводи да Регистрант нема право нити легитимни интерес да користи спорни назив националног интернет домена cecinbiospaiz.rs, а обзиром на то да се на интернет страници Регистранта оглашавају разни производи за исхрану, укључујући асортиман здраве хране али и хране која на први поглед не спада у категорију здраве хране или уопште није храна (нпр. Фигурице и украси за торте). Тужилац инсистира да је своју политику засновао искључиво на продаји здраве хране, те да је по томе познат широј јавности. Стога, Тужилац пажљиво бира асортиман производа који унапређује човеково здравље. Тужилац наводи да Регистрант у својој радњи и преко спорног домена продаје обиље производа који се на први поглед не могу подвести под појам „здраве хране“, што значајно одудара од пословне политике Тужиоца.

Тужилац је истакао да је Регистрант могао да употреби било који други назив за свој интернет домен, који у себи не садржи реч биошпајз. Тужилац сматра да уколико би се посматрао само господин Синиша Лаганин, у својству физичког лица и некадашњег власника предузетничке радње, ни по том основу не постоји заснован легитимни интерес за регистрацију интернет домена cecinbiospaiz.rs. Стога, Тужилац закључује да Регистрант користи интернет домен противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја.

На крају, Тужилац је навео да сматра да Регистрант не испуњава обавезу да регистровани домен не вређа право интелектуалне својине или неко друго субјективно право трећих лица. Тужилац сматра да је Регистрант могао свој домен да региструје под другачијим називом, те да је cecinbiospaiz.rs искористио како би купце довео у заблуду да је реч о продавници „Биошпајз“.

Тужилац је у поднеску од 22.12.2023. године истакао да Агенција за привредне регистре приликом регистрације не води рачуна о постојању жига већ само о евентуалној истоветности, не сличности, подносиоца пријаве са већ уписаним правним лицима или предузетничком радњом. Стога, Тужилац сматра да су ирелевантни наводи о броју привредних друштава који у себи садрже назив биошпајз. Ограничења у пословном имену се односе само на јавни морал, као и заблуду у погледу правне форме друштва или претежне делатности. У овом поднеску, Тужилац је истакао да Регистрант повређује заштићени жиг Тужиоца и то тако што га присваја. Тужилац је поново оспорио пословну сарадњу, која се огледала само у потписивању отпремница које се дају свакоме ко дође да купи робу. Тужилац је истакао да реч „биошпајз“ не постоји у српском језику већ да је духовна творевина осмишљена од стране директорке Тужиоца. Стога, Тужилац сматра да Регистрант није савесно и у складу са добрим пословним обичајима регистровао домен који је предмет овог спора. Тужилац је оспорио и остале наводе Регистранта у погледу познатости назива.

На усменој расправи одржаној 20.03.2024, године, Тужилац је навео да Регистрант није познат широј јавности као титулар назива „Биошпајз“. Додатно, навео је да Тужиоцу смета то што Регистрант продаје робу супротно пословној политици Тужиоца, све то док користи Тужиочев заштићен назив. Није постојао никакав пословни однос који би овакву употребу могао донекле да оправда. Тужилац је истакао да се, осим продаје, бави и органском производњом производа које продаје. Како је законски заступник Тужиоца Нада Мишковић истакла, 2018. године је дошло до преноса заштићеног назива „Биошпајз“ под регистрованим бројем 45698 са Тужиоца на њу као физичко лице, услед уплива спољног фактора (страни фонд). Касније се жиг под регистрованим бројем 45698 вратио у

власништво Тужиоцу (након пословног предлога), односно ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА ТРГОВИНУ И ПРОИЗВОДЊУ БИОШПАЈЗ ДОО. Додатно, Тужилац је приложио поруке електронске поште од 2.11.2023. године, 6.11.2023. године и 13.11.2023. године које је примио од потрошача који су помешали радњу Тужиоца са радњом Регистранта, наводећи да немају исту робу или исте цене за одређену робу. Законски заступник тужиоца Нада Мишковић је истакла да је за „Цецин биошпајз“ „лично“ сазнала у фебруару 2023. године када су је запослени обавестили о томе.

Регистрант је дана 13.12.2023. године благовремено доставио Комисији одговор на тужбу. Уз одговор на тужбу је приложио и листу од 3 арбитра са листе арбитра као предлог за именовање.

Регистрант је у одговору на тужбу навео да је захтев Тужиоца недозвољен и то у делу којим Тужилац тражи од РНИДС-а „да онемогући даљу регистрацију и употребу“ спорног домена cecinbiospajz.rs. Тужени је овакав навод засновао на члану 22. Правилника којим је прописано да арбитражно веће може донети одлуку о престанку или преносу регистрације спорног назива домена. Дакле, алтернативно постављени захтеви, без могућности да веће усвоји неки додатни захтев у погледу располагања интернет доменом.

Регистрант је истакао да се пред Привредним судом у Београду под бројем 48 П 2887/2023 води спор између Тужиоца и СНТ ЦЕЦИН БИОШПАЈЗ, ради утврђења повреде жигова регистрованих под бројем 45698 и бројем 58461. Тужилац је у овом спору тражио уклањање из интернет домена ознаке biospajz.rs. Регистрант је навео да је суд Решењем одбацио тужбу, а која одлука је потврђена од стране другостепеног суда Решењем 9 Пж 4935/23 од 30. октобра 2023. године.

Регистрант је истакао да је другостепени суд утврдио да је Тужилац преклудирани у погледу захтева да је Регистрант вршио повреду тужиочевих жигова, а обзиром на то да је Тужилац од 2010. године имао пословну сарадњу са предузетничким радњама, односно са привредним друштвима која је основао брачни пар Лаганин, а који су у свом називу увек садржали ознаку „Биошпајз“.

Такође, Регистрант је истакао да је суд правилно утврдио да је реч о вишедеценијском бизнису брачног пара, који је увек у својим називима у свим правним формама садржао назив „Цецин Биошпајз“. У наведеном се налази легитимни интерес Регистранта да изврши регистрацију овде спорног интернет домена који носи назив привредног друштва породичног посла.

Даље, Регистрант је навео да је све време постојања имао са Тужиоцем пословну сарадњу, тако што је Тужилац Регистранту, његовој супрузи, под свим правним формама под којим су били регистровани, продавао робу из свог асортимана, ради даље продаје на мало. Као доказ за овај навод, Регистрант је поднео отпремнице за период од 2010. године до 2014. године.

Додатно, Регистрант је у свом одговору навео све своје правне форме од оснивања до данашњег дана, уз шта је приложио и изводе из Агенције за привредне регистре.

Регистрант је навео да из свега наведеног произилази да је од 2010. године Тужилац неспорно био упознат са тиме да други субјект користи спорне ознаке у промету и тој употреби знака се није успротивио.

На крају, Регистрант је истакао да се регистровани жиг Тужиоца разводнио тиме што постоји 11 активних и више неактивних привредних субјеката чији регистровани називи садрже спорне термине, а за шта се Тужилац није бунио. Стога, Регистрант сматра да се

кованица биошпајз често изједначава по значењу са продавницом, односно дућаном у коме се продаје здрава храна. Како није било намере да се вређа право интелектуалне својине трећих лица, а поготово не Тужиочева права, Регистрант сматра да је савесно и у складу са добрим пословним обичајима регистровао назив интернет домена. У прилог овоме, Регистрант је истакао да им се потрошачи никада нису обраћали са проблемом да су доведени у заблуду. Нарочито имајући у виду различитост роба које се продају.

Регистрант је истакао да је Тужилац креирао бизнис налог под називом Био шпајз здрава храна, са упућујућом адресом физичке продавнице Тужиоца. У наведеном бизнис налогу означена је интернет адреса www.cecinbiospajz.rs. Након што му је Регистрант послао допис опомене, Тужилац је отклонио наведено.

Регистрант није оспорио да су жигови Тужиоца регистровани те да је домен сличан регистрованим жиговима, али да предмет овог спора није жиг већ интернет домен који се посматра у ширем контексту ранијег пословања, савесности и легитимног интереса Регистранта.

На усменој расправи 20.03.2024. године, Регистрант је истакао да Тужилац овај поступак користи као вид казне за сва привредна друштва која се не понашају онако како је Тужилац хтео. Истакао је да није постојао никакав уговор о пословној сарадњи, уговор о дистрибуцији или какав други уговор којим би Тужилац имао право да управља начином продаје и да поставља одређене услове. Разлика у ценама робе која се продаје је настала на основу тога што је Регистрант променио добављача за одређену робу, која је из тог разлога јефтинија, те да то не представља никакво акцијско снижење. Регистрант је навео да је тужба у овом предмету покушај реверзибилног преузимања домена и да то није дозвољено.

Анализа Арбитражног већа

Арбитражно веће је ценило испуњеност услова прописаних чланом 22. Правилника, којим је прописано:

Арбитражно веће може донети одлуку о престанку или преносу регистрације спорног назива домена са регистранта на тужиоца уколико се докаже да су испуњени следећи услови:

- 1. да је назив националног интернет домена истоветан предмету тужоачевог жига, или му је сличан у мери да може створити забуну и довести у заблуду учеснике у промету;*
- 2. да регистрант нема право или легитиман интерес да користи спорни назив националног интернет домена;*
- 3. да је регистрант назива националног интернет домена регистровао или користио противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја.*

Арбитражно веће је извршило увид у следеће документе:

допис Регистра националних интернет домена Србије – РНИДС од 30.10.2023. године; фотокопију извода Завода за интелектуалну својину – жиг детаљи 45698; извод Завода за интелектуалну својину – жиг детаљи 58461; штампани прикази интернет страница АПР-а о привредним друштвима СНТ ЦЕЦИН БИОШПАЈЗ, ЦЕЦИН БИОШПАЈЗ и ЦЕЦИН БИОШПАЈЗ 2014; screenshot Google претраге по кључним речима „највећи асортиман био шпајз“; screenshot Google претраге по кључним речима „интернет продавница био шпајз“; screenshot сајта cecinbiospajz.rs „продаја торте Sweet House“; имејл кореспонденцију од

2.11.2023. године; screenshot Google претраге по кључним речима „поручивање биошпајз“; имејл кореспонденцију од 6.11.2023. године; тужбу Тужиоца поднету Привредном суду у Београду; Решење Привредног суда у Београду под бројем 48 П 2887/2023 од 11.07.2023. године; Решење Привредно апелационог суда број 9 Пж 4935/2023 од 12.10.2023. године; изводи из Регистра привредних друштава са сајта АПР-а за друштва; Рачун-отпремница бр. ФА-119-0/10 од 03.02.2010. године; Рачун-отпремница бр. ФА-1494-0/10 од 23.11.2010. године; Рачун-отпремница бр. ФА-164-0/12 од 31.1.2012. године; Рачун-отпремница бр. ФА-170-0/13 од 25.01.2013. године; Рачун-отпремница бр. ФА-1905-0/13 од 28.11.2013. године; Рачун-отпремница бр. ФА-170-0/14 од 04.02.2014. године; Рачун-отпремница бр. ФА-639-0/14 од 17.04.2014. године; Решење АПР-а бр. БД 18382/2016 од 8.3.2016. године; google рецензија интернет презентације која се налази на спорном интернет домену; имејл упућен од стране Регистранта Тужиоцу од 15.09.2023. године; допис који садржи обавештење о повреди конкуренције од 15.09.2023. године; Рачун ИФ23-0925 од 11.04.2023. године; Рачун ИФ23-0926 од 11.04.2023. године; изјашњење Тужиоца на одговор на тужбу од 22.12.2023. године; фотокопију Е-trgovina Award 2017; Пресуду Привредног суда бр. 48 П 5632/2023 од 7.3.2024. године. Арбитражно веће је донело одлуку да се одржи усмена расправа дана 20.3.2024. године.

У погледу испуњености услова прописаног чланом 22. став 1. тачка 1 Правилника, арбитражно веће је утврдило да је тужиочев жиг сличан називу интернет домена Регистранта и са овим су сагласне и странке у поступку.

У погледу испуњености услова прописаног чланом 22. став 1. тачка 2 Правилника, арбитражно веће је нашло да он није испуњен и да у конкретном случају није доказано да Регистрант нема право или легитиман интерес да користи назив интернет домена „secinbiospajz.rs“.

Арбитражно веће истиче да је предмет комплексан јер су и странке и Привредни суд у Београду здруживали физичка лица, њихове предузетничке радње и њихова привредна друштва у исте имовинске и пословне заједнице. Тужилац је инсистирао на овоме у тужби, а Регистрант је то потврдио у судском и у овом предмету.

Увидом у писане доказе, и то штампани приказ интернет странице претраге привредних субјеката Агенције за привредне регистре Републике Србије за привредно друштво SECIN BIOŠPAJZ DOO, BEOGRAD (VOŽDOVAC) – U LIKVIDACIJI, SNT SECIN BIOŠPAJZ DOO BEOGRAD-VOŽDOVAC, претраге предузетника Агенције за привредне регистре Републике Србије за SVETLANA LAGANIN PR, PRODAJA NA MALO MEŠOVITE ROBE SECIN BIOŠPAJZ, BEOGRAD, PAUNOVA 3 A i SINIŠA LAGANIN PR TRGOVINSKA RADNJA SECIN BIOŠPAJZ 2014 BEOGRAD-VOŽDOVAC и узимајући у обзир изјаве Регистранта и законског заступника SNT SECIN BIOŠPAJZ DOO BEOGRAD-VOŽDOVAC, гђе. Светлане Лаганин, дате на усменој расправи, Арбитражно веће је утврдило да Регистрант и гђа. Светлана Лаганин, као породичан посао, обављају делатност трговине на мало о неспецијализованим продавницама почевши од 18.1.2010. године када је у правној форми предузетника регистрована Светлана Лаганин под пословним именом SVETLANA LAGANIN PR PRODAJA NA MALO MEŠOVITE ROBE SECIN BIOŠPAJZ, BEOGRAD, PAUNOVA 3 A. Регистрант и гђа Лаганин су наредних година наставили да обављају наведену делатност у правним формама предузетника и ДОО. Према писаним доказима у списима предмета, пословна имена свих привредних субјеката преко којих је брачни пар Лаганин обављао делатност су садржала реч „биошпајз“.

Увидом у Одговор РНИДС на допис, деловодни број 2074/2-23 од дана 30.10.2023. године, Арбитражно веће је утврдило да је назив интернет домена secinbiospajz.rs регистрован 17.07.2020. године.

Увидом у рачун-отпремницу бр. FA-119-0/10 од дана 03.02.2010. године, рачун-отпремницу бр. FA-1494-0/10 од дана 23.11.2010. године, рачун-отпремницу бр. FA-165-0/12 од дана 31.01.2012. године, рачун-отпремницу бр. FA-1905-0/13 од дана 28.11.2013. године, рачун-отпремницу бр. FA-170-0/14 од дана 04.02.2014. године, рачун-отпремницу бр. FA-639-0/14 од дана 17.04.2014. године, рачун бр. ИФ23-0925 од 11.4.2023. године и рачун бр. ИФ23-0926 од 11.4.2023. године, Арбитражно веће је утврдило да су Тужилац и привредно друштво SNT CECIN BIOŠPAJZ DOO били у пословном односу, при чему је Тужилац континуирано испоручивао робу и издавао рачуне наведеном привредном друштву. Чињеница да не постоји уговор о пословној сарадњи, уговор о дистрибуцији или какав други уговор између Тужиоца и Регистранта, не значи да пословна сарадња није постојала. Тужилац је правно лице, те ако је правно лице издало рачун, сматра се да је и знало за пословну сарадњу, поготово ако је примило и уплату у вези са таквим рачуном.

Увидом у тужбу овде тужиоца Привредном суду у Београду од дана 30.06.2023. године, решење Привредног суда у Београду 48. П – 2887/2023 од 11.07.2023. године, решење Привредног апелационог суда 9 Пж 4935/23 од 12.10.2023. године, Арбитражно веће је утврдило да је у току парнични поступак због повреде жига између овде тужиоца и привредног друштва SNT CECIN BIOŠPAJZ doo, као туженог. Решењем Привредног апелационог суда 9 Пж 4935/23 је потврђена одлука првостепеног суда у делу којим је одбачена као неблаговремена тужба са тужбеним захтевом да се утврди да је тужени SNT CECIN BIOŠPAJZ doo неовлашћено, регистрацијом и употребом ознаке у речи „биошпајз“ у свом пословном имену и истицањем наведене ознаке на пословне просторије, извршио повреду жигом заштићених ознака у речи „БИО ШПАЈЗ“, да се тужени обавезе да, између осталог, промени своје пословно име тако да из њега искључи назив у речи „био шпајз“, те да се туженом забрани да убудуће региструје пословно име које би у себи садржало исти или сличан назив.

Арбитражно веће је анализирано услов који се тиче непостојања права или легитимног интереса Регистранта који је формулисан на негативан начин. У пракси акредитованих међународних тела за решавање доменских спорова, сматра се да је довољно да тужилац докаже вероватноћу да регистрант нема право или легитиман интерес, након чега се терет доказивања пребације на регистранта да докаже да такво право или легитиман интерес има.

Ценећи доказе и наводе из тужбе, Арбитражно веће је заузело став да је Тужилац доказао вероватноћу да Регистрант нема право или легитиман интерес, чиме је терет доказивања да такво право или интерес евентуално постоји пребачен на Регистранта у даљем току поступка.

Арбитражно веће је разматрало и чињеницу да носилац жига у тренутку регистрације домена, било физичко лице Нада Мишковић, а не тужилац. Међутим, пошто су обе стране своје облике пословања (привредна друштва и предузетничке радње) поистовећивале са оснивачима и законским заступницима, ово није узето као основ да се одбије захтев тужиоца.

Арбитражно веће сматра да је Регистрант имао интереса да региструје спорни назив интернет домена, јер, иако нема удео у привредном друштву SNT CECIN BIOŠPAJZ doo и нема својство законског заступника, улог који је унет у друштво представља заједничку имовину у складу са чланом 171 Породичног закона. Друго, Регистрант је имао легитимни интерес да региструје назив интернет домена, јер га користи привредно друштво чији је једини члан његова супруга и преко кога се породични посао обавља годинама уназад, што су истицале обе стране. Интерес Регистранта се у овом делу огледа у томе да заједнички

породични посао буде препознат под својим пословним именом и на интернету.

Арбитражно веће има у виду да Закон о привредним друштвима прави разлику између улога у друштво и удела у друштву, али сматра да статус заједничке имовине улога ствара легитиман интерес за туженог да користи предметни назив интернет домена.

Арбитражно веће је, надаље, нашло да се брачни пар Лаганин у свом пословању више од десет година у правном и пословном промету служи речју „биошпајз“ јер су сви привредни субјекти у свом пословном имену садржали реч „биошпајз“. Члан 22. став 1. Закона о привредним друштвима прописује да привредно друштво послује и учествује у правном промету под пословним именом које је регистровало у складу са законом који регулише поступак регистрације привредних субјеката. У конкретном случају, реч „биошпајз“ је део садашњег регистрованог пословног имена привредног друштва у односу на које Регистрант има легитиман интерес, па стога Регистрант има легитиман интерес да у правном промету, што укључује и присуство и оглашавање на интернету, учествује под називом „Цецин Биошпајз“. Арбитражно веће је посебно узело у обзир и решење Привредног суда у Београду 48. П – 2887/2023 од 11.07.2023. године и решење Привредног апелационог суда 9 Пж 4935/23 од 12.10.2023. године. Из наведених одлука се закључује да је Тужилац био изложен санкцији преклузије да тражи судску заштиту у делу којим би се обавезало привредно друштво SNT CECIN BIOŠPAJZ doo да промени пословно име на начин да из њега искључи назив „биошпајз“ и којим би му се забранило да региструје пословно име које би садржало исту или сличну реч због истека преклузивних рокова прописаних чланом 93. Закона о жиговима. Из свега наведеног следи да Тужилац не може судским путем да забрани Регистранту да у пословном имену користи реч „биошпајз“. Следствено, тужилац не може да забрани регистранту да региструје назив интернет домена који у себи садржи реч „биошпајз“ по овом основу.

Веће је заузело став да SNT CECIN BIOŠPAJZ doo по Закону о привредним друштвима има право да користи своје пословно име у промету, а пошто регистрант има легитиман интерес у односу на улог који је унет у друштво, има и легитиман интерес да региструје домен.

Арбитражно веће је даље ценило чињеницу да је Регистрант, пре подношења тужбе Привредном суду у Београду, несметано користио назив интернет домена дуже од три године, са повезаним лицима, чију повезаност је и Тужилац потврдио. Према наводима Регистранта и законског заступника СНТ ЦЕЦИН БИОШПАЈЗ, гђе Светлане Лаганин, тужилац се пре подношења тужбе никада није обратио са захтевом за престанак коришћења речи „биошпајз“ у називу интернет домена. Тужилац у току поступка ове наводе није оспорио. Узета је у обзир и чињеница да су тужилац и SNT CECIN BIOŠPAJZ doo имали однос пословне сарадње, при чему је тужилац наведеном привредном друштву испоручивао робу и издавао рачуне у више наврата од 2010. до 2014. године, па потом и два рачуна током 2023. године а непосредно пре подношења тужбе суду. Из свега наведеног се закључује да је Тужилац знао, односно морао знати за коришћење речи „биошпајз“ у пословном имену овог привредног друштва.

Арбитражно веће је при одлучивању узело у обзир наводе Тужиоца да Регистрант није користио домен сагласно добрим пословним обичајима, јер је плаћеним огласима и на други начин доводио потрошаче у заблуду, да Регистрант није проверио или је пренебрегао чињеницу да постоји заштићени жиг који је битно сличан, а све наведено да би свој интернет домен користио да би купце довео у заблуду да је реч о продавници Биошпајз и нашао је да су они неосновани. Цењени су и писани докази – снимци екрана Гугл претраге по кључним речима „интернет продавница био шпајз“ и „поручивање

биошпајз“, те имејл кореспонденције од 02.11.2023. године и 06.11.2023. године. Арбитражно веће оцењује да су наводи Тужиоца неосновани зато што Регистрант (у заједници са супругом и различитим облицима пословања) користи назив „биошпајз“ у пословном имену дуже од једне деценије, што тужиоцу није могло да остане непознато имајући у виду пословну сарадњу. Тужилац је, према решењу Привредног апелационог суда 9 Пж 4935/23 од 12.10.2023. године, преклудира да тражи судску заштиту својих жигова од евентуалних повреда и у овом смислу није дозвољено да се питања повреде жига у смислу Закона о жиговима решавају у спору поводом назива интернет домена. Арбитражно веће налази и да Тужилац није доказао да је Регистрант плаћао огласе у намери да потрошаче доведе у заблуду. Уопштено, плаћање огласа се врши ради постављања интернет странице на врх листе претраге претраживача и ради повећања видљивости интернет странице, што сâмо по себи не подразумева и довођење корисника у заблуду у погледу идентитета власника конкретне интернет странице. На крају, Арбитражно веће, налази да имејл кореспонденције од 02.11.2023. године и 06.11.2023. године, које се састоје од по једне имејл поруке, а без улажења у њихову аутентичност, нису довољне да би се сматрало да заблуда постоји и да је име домена коришћено противно добрим пословним обичајима и начелима савесности и поштења.

Следствено, Арбитражно веће налази да је испуњен алтернативно прописан услов предвиђен чланом 24. став 1. тачка 1. Правилника, те да је Регистрант доказао да је пре било каквог сазнања о покретању тужбе користио назив интернет домена cesinbiospajz.rs у комерцијалне сврхе, сагласно добрим пословним обичајима, начелима савесности и поштења.

У погледу навода тужиоца да Регистрант у својој радњи и преко спорног интернет домена продаје обиље производа који се на први поглед не могу подвести под појам „здраве хране“, што значајно одудара од пословне политике Биошпајза, Арбитражно веће цени да другачији продајни асортиман у конкретном случају није од значаја за оцену услова постојања права или легитимног интереса.

Арбитражно веће је разматрало и чињеницу да носилац жига у тренутку регистрације домена, било физичко лице Нада Мишковић, а не тужилац. Међутим, пошто су обе стране своје облике пословања (привредна друштва и предузетничке радње) поистовећивале са оснивачима и законским заступницима, ово није узето као основ да се одбије захтев тужиоца.

Арбитражно веће је констатовало да је регистрант накнадно доставио пресуду Привредног суда у Београду посл. бр. 48 П 5632/2023. Овом пресудом је одбачен тужбени захтев тужиоца БИО ШПАЈЗ доо из Београда којим је тражено да се тужени СНТ ЦЕЦИН БИОШПАЈЗ обавезе да исплати износ од 1.000.000 динара, као и да се увод и изрека пресуде објаве у дневном лису „Политика“. Овом пресудом је и одбијен тужбени захтев којим би се утврдило да је СНТ ЦЕЦИН БИОШПАЈЗ доо из Београда неовлашћено и без тужиочеве сагласности регистрацијом и употребом ознаке у речи „BIO ŠPAJZ“ у називу интернет домена „cesinbiošpajz.rs“ извршио повреду тужиочевих регистрованих жигом заштићених ознака у речи „BIO ŠPAJZ“. Арбитражно веће је сматрало да није било потребе да се ова пресуда посебно цени јер није утицала на доношење коначне одлуке у овом поступку.

Имајући у виду да је испуњен алтернативно прописан услов прописан чланом 24. став 1. тачка 1. Правилника, Арбитражно веће није ценило испуњеност услова прописаних чланом 24. став 1. тачка 2. и 3. јер не би били од значаја за доношење другачије одлуке.

Члан 25. Правилника предвиђа да се одлука доноси у року од 60 дана, а да се тај рок може продужити у изузетним случајевима. Имајући комплексност овог предмета и навода обе стране, рок за израду одлуке је продужен како би арбитражно веће проценило сваки навод.

На основу члана 31. став 1 Правилника *арбитражна одлука је коначна и против ње нема места жалби.*

Сагласно члану 31. став 2 Правилника *одлука арбитражног већа се извршава по истеку рока од десет дана од дана пријема одлуке код Регистра, осим у случају да је страна у поступку доставила доказ о покретању поступка пред надлежним судом, када се извршење одлуке одлаже до правоснажности одлуке суда.*

У складу са чланом 32. став 2 Правилника, Арбитражно веће констатује да *Тужилац нема право на повраћај регистрационих трошкова, без обзира на исход спора.*

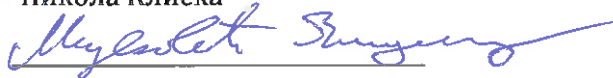
У Београду,

13.05.2024.

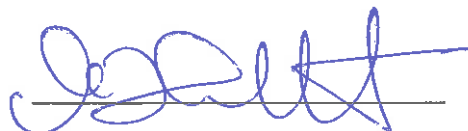

Председник Арбитражног већа

Никола Клиска

Члан Арбитражног већа

Владимир Мареновић

Члан Арбитражног већа

Проф. др. Милош Живковић

Није сагласан са одлуком,
издвојено мишљење је у прилогу
ове арбитражне одлуке

У поступку који се води пред Комисијом за решавање спорова поводом регистрације назива националних интернет домена при Привредној комори Србије, у саставу Никола Клиска, председник арбитражног већа, проф. др. Милош Живковић и Владимир Мареновић, чланови арбитражног већа, ради решавања спора поводом регистрације назива националног домена по тужби тужиоца ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА ТРГОВИНУ И ПРОИЗВОДЊУ БИОШПАЈЗ ДОО, са седиштем у Београду, ул. Молерова 29а, матични број 17334930, чији је законски заступник директор Нада Мишковић, а кога заступа пуномоћник ОАД Стојковић, Његошева 28а, адвокати Душан Стојковић и Марија Брадић, као и адвокат Владан Јоксимовић, Петра Мећаве 9, из Београда, против регистранта Синиша Лаганин, ул. Паунова бр. 9, из Београда, са имејл адресом secinbiospajzdoo@gmail.com, кога заступа пуномоћник Ненад Цвјетићанин, адвокат из Београда, ул. Јурија Гагарина бр. 127/91, ради престанка регистрације назива интернет домена „secinbiospajz.rs“, дана 9. маја 2024. године дајем ово

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ

проф. др Милоша Живковића, члана арбитражног Већа

Нацртом одлуке које је Председник већа, адвокат Никола Клиска припремио и послао члановима већа дана 4. априла 2024. године, након претходног усменог већања, предвиђено је да тужбени захтев тужиоца буде одбијен. У накнадној имејл кореспонденцији чланова већа, члан већа адвокат Владимир Мареновић сагласио се с таквом одлуком у диспозитиву, чиме је она постала већинска, изразио је задовољство деловима образложења и изнео одређене сугестије у погледу неких елемената образложења.

Не слажући се с одлуком о диспозитиву, а имајући у виду да су делови образложења садржаног у нацрту, по мом суду, озбиљно недостатни и да би, ако би их прихватила и друга већа Комисије, могли да доведу у питање и сам разлог постојања Комисије и доменских спорова као таквих, одлучио сам да свој став изнесем у облику издвојеног мишљења члана Већа, иако разумем да у досадашњим споровима то није било уобичајено.

У основи, нацртом одлуке предвиђено је одбијање тужбеног захтева јер је већина у већу наша да регистрант има легитиман интерес да користи предметни домен „secinbiospajz.rs“, те да је користио наведени домен сагласно начелу савесности и поштења. То значи да два од три услова предвиђена чланом 22. Правилника као неопходна за усвајање тужбеног захтева нису испуњена, па отуд одбијајућа одлука.

1. О легитимном интересу регистранта

У основи, већина у већу темељи став о томе да регистрант има легитиман интерес да користи спорни домен због тога што он одговара пословном имену друштва чији је једини оснивач и члан супруга регистранта. Такав закључак мора да премости два проблема: **прво**, чињеницу да регистрант формално нема никакве везе са компанијом чији назив се користи, јер нити јој је оснивач, нити члан нити законски заступник (све је то његова супруга), и **друго**, пословно име друштва супруге регистранта очигледно повређује заштићени жиг тужиоца.

У погледу првог проблема, образложење нацрта одлуке, пре свега, садржи неке чињеничне нетачности. Тако, у њему постоји тврдња да „да је предмет комплексан јер су и странке и Привредни суд у Београду здруживали физичка лица, њихове предузетничке радње и њихова привредна друштва у исте имовинске и пословне заједнице. Тужилац је инсистирао на овоме у тужби, а Регистрант је то потврдио у судском и у овом предмету“. Ова тврдња није тачна, прво, јер регистрант уопште није био учесник у судском поступку, па у том поступку није могао ништа да потврди и друго, због тога што је суд одбио тужбени захтев за престанак спорног домена према друштву чији је оснивач и једини члан супруга регистранта управо услед усвајања приговора пасивне легитимације (види Пресуду Привредног суда у Београду Посл. Бр. 48 П-5632/2023 од 7. марта 2024. године, достављену члановима већа 1. априла 2024. године), чиме је суд стао на становиште да регистрант и правно лице чији је оснивач и једини члан супруга регистранта нису „иста имовинска и пословна заједница“. Истицањем приговора пасивне легитимације, јасно је, то негира и само правно лице чији је оснивач и једини члан супруга регистранта. Отуд остаје да је то у поступку пред судом тврдио тужилац (који то није тврдио у поступку пред Комисијом; напротив, супрузи регистранта по приговору тужиоца није било дозвољено да присуствује усменој расправи јер је веће усвојило приговор тужиоца да се ради о трећем лицу), те да то у поступку пред комисијом тврди регистрант. Суд је, у наведеној одлуци, заузео став да између привредног друштва SNT Cecin Biošpaјz д.о.о. из Београда, Неа Пендели бр. 4, МБ 21177156 (то је заправо назив друштва чији је оснивач и једини члан супруга регистранта Светлана Лаганин) и регистранта Синише Лаганина не постоји никаква имовинска и пословна заједница која би их чинила јединственим, усвојио је приговор пасивне легитимације коју је истакао тужени и одбио је део тужбеног захтева усмерен на престанак домена cecinbiospaјz.rs. Тврдити у образложењу одлуке комисије да су све стране и суд заузели став да између регистранта и друштва чији је оснивач и једини члан супруга регистранта постоји имовинска и пословна заједница која их чини јединством стога је, у најмању руку, нетачно.

Поред тога, у погледу истог проблема, у образложењу нацрта одлуке стоји и следеће: „Арбитражно веће сматра да је Регистрант имао интереса да региструје спорни назив интернет домена, јер, иако нема удео у привредном друштву SNT CECIN BIOŠPAЈZ доо и нема својство законског заступника, улог који је унет у друштво представља заједничку имовину у складу са чланом 171 Породичног закона. Друго, Регистрант је имао легитимни интерес да региструје назив интернет домена, јер га користи привредно друштво чији је једини члан његова супруга и преко кога се породични посао обавља годинама уназад, што су истицале обе стране. Интерес Регистранта се у овом делу огледа у томе да заједнички породични посао буде препознат под својим пословним именом и на интернету“. Овакав став је, ваља приметити, у одређеној мери супротан становишту Врховног (касационог) суда Републике Србије, који другачије тумачи дејство института заједничке имовине брачних другова на улоге у привредна друштва, држећи да супружник који није члан друштва у односу на удео има само потраживање од другог супружника и то у висини половине (или другог удела) унете имовине, односно да нема заједничке својине на уделу, чак и када је улог у друштво учињен средствима у заједничкој својини супружника (види Пресуду Врховног касационог суда, Рев 1549/2021 од 22.4.2021. године, доступно у бази *Paragraf lex*). Тешко да би се евентуално потраживање према супружнику у висини половине унетог улога могло разумети као довољан темељ за објашњење пословног и имовинског јединства регистранта и друштва чији је оснивач и једини члан његова супруга, или темељ за легитиман интерес регистранта да користи спорни назив домена. Разуме се, наведени став Врховног касационог суда не обавезује чланове већа, али постоји као чињеница и отуд је неопходно у образложењу уложити озбиљнији напор да се поменуто одступање од тог

става одбрани, било тако што би се објаснило да је одступање само привидно било тако што би се дали разлози за одступање од таквог става (ако се сматра да је став погрешан). Овако се чини као да постојање оваквог става Врховног (касационог) суда није било узето у обзир приликом сачињавања овог дела образложења.

Према мом мишљењу, све до доношења става Привредног суда у Београду у погледу овог питања веће је имало ширу маргину за одлучивање, и могло је да одлучи да, суштински, регистрант и друштво чији је оснивач и једини члан његова супруга заправо представљају јединствени пословни субјект, те да би било превише формалистички онемогућити регистранту да се позива на делатност друштва своје супруге као основ за постојање свог легитимног интереса да користи спорни назив домена. Међутим, од тренутка када је суд усвојио приговор пасивне легитимације који је у односу на питање престанка коришћења домена истакло друштво супруге регистранта као тужени у судском поступку чији је предмет био исти као и предмет спора пред комисијом – престанак домена cecinbiosrajz.rs – те маргине за одлучивање комисије заправо више нема. Суд, наиме, има већи ауторитет од Комисије и надређен јој је кад је реч о тзв. доменским споровима (одлука Комисије не обавезује суд и не спречава незадовољну страну да се обрати суду ради заштите својих права доношењем супротне одлуке, односно није *res iudicata*, а судска одлука је обавезујућа и за стране и за Комисију). Другим речима, ако је суд нашао, у (судском) доменском спору, да нема јединства између регистранта и друштва чији је оснивач и једини члан супруга регистранта, онда комисија и веће не могу да одлуче супротно, односно таква одлука не може бити законита. Пошто је суд одлучио да таквог јединства нема, врло је тешко наћи начина да се рационално образложи супротан став комисије, јер он доводи до неједнаке примене права у истој ситуацији, на штету једне стране: пред судом јединства нема, па тужилац губи, а пред комисијом јединства има, па тужилац опет губи. Таква ситуација не може бити у складу с правом, и став мора бити исти у оба поступка, да јединства између регистранта и друштва његове супруге или има или нема, и тај став мора да важи и у судском поступку и у поступку пред комисијом. А, како је суд надређен и има већи ауторитет од комисије, логично је да комисија следи став суда, а не обрнуто, поготово кад је реч о истоветном (доменском) спору. Због тога сматрам да регистрант не може у поступку пред комисијом да темељи свој легитиман интерес за коришћење спорног назива домена на чињеници да привредно друштво његове супруге има одређено пословно име. Последица овакве одлуке већа највероватније би била доношење супротне одлуке о истој ствари пред судом, што би значило да би одлука већа била судски оборена, што не доприноси кредибилитету и репутацији комисије.

У погледу другог проблема, да пословно име друштва супруге регистранта очигледно повређује заштићени жиг тужиоца, нацрт одлуке полази од тога да је тужилац као носилац жига преклудиран да у судском поступку онемогући друштво чији је оснивач и једини члан супруга регистранта да користи своје пословно име, јер није благовремено поднео одговарајућу тужбу. Пошто друштво супруге регистранта има право да користи своје пословно име у правном промету и тужилац не може да му то судски забрани, наставља се у нацрту одлуке, регистрант има право и легитиман интерес да то пословно име користи као назив домена. Речима нацрта одлуке: „... Тужилац био изложен санкцији преклузије да тражи судску заштиту у делу којим би се обавезало привредно друштво SNT CECIN BIOŠPAJZ доо да промени пословно име на начин да из њега искључи назив „биошпајз“ и којим би му се забранило да региструје пословно име које би садржало исту или сличну реч због истека преклузивних рокова прописаних чланом 93. Закона о жиговима. Из свега наведеног следи да Тужилац не може судским путем да забрани Регистранту да у пословном имену користи реч „биошпајз“. Следствено, тужилац не може да забрани регистранту да региструје назив интернет домена који у себи садржи реч „биошпајз“ по овом основу“

(наглашавање моје). Наглашени део овог цитата је основни мотив за сачињавање овог Издвојеног мишљења, јер ако би се он усвојио као општи став, престао би разлог постојања Комисије и доменски спорови би постали излишни, јер су конзумирани судским споровима о праву на пословно име. Оно што већина у већу пропушта да уочи јесте да је доменски спор различит од спора у погледу коришћења пословног имена, и да право на коришћење пословног имена не овлашћује аутоматски да се пословно име користи као назив домена, поготово ако се тим именом повређује заштићени жиг. Тужилац је, свакако, преклудира да спречи друштво супруге регистранта да користи своје пословно име у правном промету иако се тим именом повређује његов заштићени жиг, јер није благовремено тражио заштиту. То, међутим, никако не значи да је тужилац преклудира да, у доменском спору, пред комисијом или пред судом, захтева да престане коришћење назива домена којим се вређа његов жиг, јер преклузивни рок у односу на дан регистрације назива домена није протекао. Такође, све да је регистрант лично оснивач и једини члан друштва чије је пословно име истоветно спорном називу домена, сама чињеница да је назив домена истоветан пословном имену није довољна да се узме да постоји легитиман интерес регистранта да користи тај назив домена. То је потврђено и у досадашњој пракси комисије, и у упоредној пракси. Такав став је потпуно разумљив, јер супротан став негира потребу постојања доменских спорова као засебних – ако право на коришћење пословног имена аутоматски значи и право да се то име региструје као назив домена, за доменским споровима не би било потребе – све би се решавало у (судском) спору о сукобу жига и пословног имена. Због тога, супротно ономе што се тврди у нацрту одлуке, сасвим је могуће да неко лице има право да користи своје пословно име, али нема право да користи назив домена који је идентичан његовом пословном имену. Ово тим пре у ситуацији кад је, у односу на право на пословно име, наступила преклузија која онемогућава заштиту имаоца жига и доношење одлуке о меритуму (у смислу постојања повреде жига пословним именом) и доводи до одбацивања тужбе, а у односу на назив домена није, што оног ко одлучује (суд или комисију) обавезује да мериторно одлучи. Због тога није исправно рећи да регистрант, посредством друштва своје супруге чије је пословно име идентично спорном називу домена, има легитиман интерес да користи тај назив домена самим тим што је идентичан том пословном имену. Такав став, понављам, подрива саме темеље постојања доменских спорова као засебних, губећи из вида њихову посебност, која је иначе пажљиво осликана у формулацијама које користи Правилник. Такво образложење, по мом суду, због тога није исправно нити довољно да би се донео закључак да постоји легитиман интерес регистранта да користи спорни назив домена, напротив. У ситуацији у којој је тај назив домена очигледно у супротности са готово две деценије раније регистрованим сличним жигом тужиоца, било би потребно много више да би се аргументовано могао заступати став о постојању легитимног интереса регистранта. Због тога сматрам да је овај део образложења нацрта одлуке оптерећен потпуно погрешним правним резонавањем: *„Веће је заузело став да SNT CECIN BIOŠPAJZ doo по Закону о привредним друштвима има право да користи своје пословно име у промету, а пошто регистрант има легитиман интерес у односу на улог који је унет у друштво, има и легитиман интерес да региструје домен“*. Овај став не би био правно-логички исправан ни да је регистрант оснивач SNT CECIN BIOŠPAJZ. Исто важи, нарочито, и за следећи став: *„Тужилац је, према решењу Привредног апелационог суда 9 Пж 4935/23 од 12.10.2023. године, преклудира да тражи судску заштиту својих жигова од евентуалних повреда и у овом смислу није дозвољено да се питања повреде жига у смислу Закона о жиговима решавају у спору поводом назива интернет домена“*. Већина у већу, по свему судећи, не успева да разуме да је заштита која се даје у доменском спору нешто што се разликује од заштите жига у спору из сукоба жига с пословним именом, и да преклузија у односу на пословно име не значи преклузију у односу на назив домена (јер од регистрације домена, којим је повређен жиг тужиоца, до

подношења тужбе није протекао преклузивни рок, што је уосталом потврдио и другостепени суд у поменутом поступку).

Један од навода у нацрту одлуке који, чини се, иде за тим да нађе додатни аргумент у прилог постојања легитимног интереса регистранта јесте онај о пословној сарадњи тужиоца и регистранта. Да цитирам: „Узета је у обзир и чињеница да су тужилац и SNT CECIN BIOŠPAJZ doo имали однос пословне сарадње, при чему је тужилац наведеном привредном друштву испоручивао робу и издавао рачуне у више наврата од 2010. до 2014. године, па потом и два рачуна током 2023. године а непосредно пре подношења тужбе суду. Из свега наведеног се закључује да је Тужилац знао, односно морао знати за коришћење речи „биошпајз“ у пословном имену овог привредног друштва.“ И, на другом месту, „Арбитражно веће је утврдило да су Тужилац и привредно друштво SNT CECIN BIOŠPAJZ DOO били у пословном односу, при чему је Тужилац континуирано испоручивао робу и издавао рачуне наведеном привредном друштву. Чињеница да не постоји уговор о пословној сарадњи, уговор о дистрибуцији или какав други уговор између Тужиоца и Регистранта, не значи да пословна сарадња није постојала. Тужилац је правно лице, те ако је правно лице издало рачун, сматра се да је и знало за пословну сарадњу, поготово ако је примило и уплату у вези са таквим рачуном.“ На страну што се у наведеним деловима нацрта одлуке мешају пословни однос и пословна сарадња, и што се утврђује потпуно правно нерелевантна чињеница у погледу тога је ли тужилац знао да друштво супруге регистранта има реч „биошпајз“ у пословном имену (јер тужилац није дужан да свакога ко му вређа жиг тужи или од њега вансудски захтева престанак повреде, а све то заједно нема везе с називом домена и доменским спором), овакав став значи да свако лице којем неки продавац изда фактуру има пословну сарадњу са продавцем, и то у мери која чини легитимним коришћење жига продавца у називу домена купца? Може ли, примера ради, сваки купац Шкода аутомобила, којем Шкода изда фактуру, да региструје назив домена који би садржао реч „шкода“? Каква је то пословна сарадња? Пословна сарадња у контексту доменских спорова подразумева трајнију и сложенију сарадњу која једној страни даје право (или бар легитимитет) да у називу домена користи заштићени жиг друге стране. Куповина робе с времена на време свакако није тај вид пословне сарадње, поготово у контексту изјава регистранта на рочишту да асортиман тужиоца углавном купује преко посредника јер добија повољније услове плаћања (почек, рате и сл.). У том смислу, пословне сарадње која би дала легитиман интерес регистранту да користи назив домена који садржи заштићени жиг тужиоца у овом случају свакако није било, то је такође очигледно.

Регистрант, по мом суду, ни на један начин није у поступку доказао постојање легитимног интереса да у називу домена који је регистровао користи реч „биошпајз“, која је заштићена жигом тужиоца. Због тога сматрам да је и овај услов за усвајање тужбеног захтева испуњен.

2. О коришћењу домена у складу с начелом савесности и поштења

Правилник садржи отворену листу случајева када ће се сматрати да је регистрант регистровао или користи назив домена супротно добрим пословним обичајима и начелу савесности и поштења (чл. 23), што значи да поред набројаних могу постојати и други случајеви такве регистрације, односно коришћења жига. По мом суду, за овај случај релевантна је тачка 4. ст. 1 члана 23. Правилника, која гласи: „ако се докаже да је регистрант користио назив националног интернет домена који је истоветан или битно сличан предмету тужиоцевог жига, претежно ради привлачења корисника Интернета на свој веб-сајт или други Интернет сервис, ради комерцијалних ефеката, стварајући тако забуну у погледу порекла роба које се на том сајту, односно путем тог Интернет сервиса,

продају, односно у погледу услуга које се пружају". Чини се да није спорно да је регистрант користио назив националног интернет домена сличног заштићеном жигу тужиоца ради привлачења корисника интернет продавници друштва своје супруге ради комерцијалних ефеката – cecinbiosrajz.rs је интернет продавница друштва SNT CECIN BIOŠPAJZ д.о.о. Кад је реч о томе да ли то ствара забуну и погледу порекла робе која се продаје на сајту, држим да није неопходно доказати да је заиста у неком броју, односно код одређеног броја купаца, била створена забуна (мада је тужилац пружио и доказе у том смислу), већ да је према околностима вероватно да би та забуна, и код просечно пажљивог купца, могла да настане, што је овде свакако случај. Ово тим пре што се, поред производа здраве хране коју нуди и тужилац, на сајту друштва супруге регистранта нуде и прехранбени производи који не спадају у здраву храну. Законски заступник тужиоца је на усменој расправи објаснила генезу и пословну филозофију тужиоца, као и значај који тужилац придаје чињеници да у његовом продајном асортиману само и искључиво проверено здрави производи могу да нађу место. Нуђење нездравих састојака под називом домена који садржи заштићени жиг тужиоца отуд, иако пословно разумљив за малу локалну продавницу на Бањици у Београду, нипошто није сагласан са добрим пословним обичајима нити начелом савесности и поштења.

Овај услов за усвајање тужбеног захтева најбоље би се дао објаснити кроз пример какво би понашање регистранта заиста било сагласно са добрим пословним обичајима и начелом савесности и поштења. Да је регистрант био савестан и поштен, и да није од старта желео да се у комерцијалне сврхе неовлашћено послужи заштићеним жигом тужиоца – речју биошпајз, он је могао регистровати назив домена „cecinazdravahrana.rs“, и у том случају би на интернет претраживачима сајт пронашли само корисници који откуцају у критеријум претраге „Цецина здрава храна“. То би било пословно поштено јер би тада регистрант и друштво његове супруге морали самостално да развијају свој бренд, да „иду пешке“, прво да стекну поверење купаца, да добију препоруке, да упознају купце са својим асортиманом и ценама. То би подразумевало популаризацију сајта дељењем летака, стављањем назива домена на амбалажу и паковање производа, и полако би се развијао посао интернет трговине. Наместо тог пута, регистрант је одабрао да у назив домена стави реч „биошпајз“, што је заштићени жиг тужиоца, и до интернет купаца је тако дошао „пречицом“, захваљујући дугогодишњем раду на изградњи бренда и репутацији тужиоца. Накнадно је само требало навести одговарајући појам за спонзорисан оглас, односно за оптимизацију приступа сајту (разуме се, поново „биошпајз“) и довести до тога да интернет корисници који претражују појам „биошпајз“ прво добијају понуду да посете сајт друштва супруге регистранта. Уз то, графичка решења на сајту тужиоца и друштва супруге регистранта су слични у мери да их просечан интернет купац не би могао лако разликовати. Мени се у оваквој ситуацији чини готово немогућим закључити да је регистрант назив домена користио у складу с добрим пословним обичајима и с начелом савесности и поштења. Напротив, чини ми се да је, колоквијално речено, посреди класичан пример несавесног коришћења заштићеног жига као дела назива домена ради неоснованог искоришћавања туђег труда на развоју одређеног бренда.

Због наведеног немам сумње да је и овај услов за усвајање тужбеног захтева у конкретном случају испуњен.

3. Једна додатна напомена

Нацрт одлуке садржи и следећи параграф: „Арбитражно веће је разматрало и чињеницу да носилац жига у тренутку регистрације домена, било физичко лице Нада Мишковић, а не

тужилац. Међутим, пошто су обе стране своје облике пословања (привредна друштва и предузетничке радње) поистовећивале са оснивачима и законским заступницима, ово није узето као основ да се одбије захтев тужиоца". Чини се да је једини смисао овог параграфа у образложењу нацрта одлуке у томе да се, наводно, прикаже како веће није само поистоветило регистранта са друштвом чији је оснивач и једини члан супруга регистранта, него је нешто слично учинило и „у корист“ тужиоца, јер ето могло је да одбије захтев из формалног разлога што је носилац жига у тренутку регистрације назива домена било физичко лице, г-ђа Нада Мишковић, а не тужилац, али је и овде одлучило да не робује формализму. Правно, разуме се, овакав став не стоји и потпуно је погрешан. Активну легитимацију у овом поступку има лице које је носилац жига у тренутку подношења тужбе. Право на жиг је апсолутно право, оно делује „*erga omnes*“ и промена носиоца жига није од значаја за питања заштите жига. Другим речима, жиг је од тренутка повреде до тренутка подношења тужбе могао да промени и хиљаду титулара, и то не би спречило оног ко је титулар у тренутку подношења тужбе да буде активно легитимисан да тужбу поднесе против онога ко га повређује називом домена, разуме се ако је тужба благовремена. Другим речима, чињеница да је жиг у међувремену од повреде до тужбе променио носиоца не би већу дао могућност да законито одбије захтев тужиоца, све и да „обе стране своје облике пословања“ нису „поистовећивале са оснивачима и законским заступницима“. По мом суду, овај параграф показује да је и већина у већу разумела да постоји проблем с изједначавањем регистранта са привредним друштвом његове супруге у контексту тражења легитимног интереса за коришћење спорног назива домена, па је то желела да ублажи стварањем привида равнотеже, односно наводном применом сличне логике и у корист тужиоца.

4. Закључак

Имајући све наведено у виду, моје мишљење је да је, у овом случају, требало усвојити тужбени захтев и наложити престанак спорног назива домена, јер су сва три услова који се за такву одлуку траже Правилником испуњени: назив националног домена истоветан је предмету тужиоачевог жига, односно сличан му је у мери да може створити забуну и довести у заблуду учеснике у промету; регистрант нема право или легитиман интерес да користи спорне називе националних интернет домена; регистрант је назив националног интернет домена регистровао или користио противно начелу савесности, поштења и добрих пословних обичаја.

Проф. др Милош Живковић,

Члан арбитражног већа